

KAD SABRŪK TAVA PASAULE

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jes 7:1–9, Jes 7:10–13, Jes 7:14.

ATMIŅAS PANTS:

“.. ja jūs neticēsit, jūs nepastāvēsit.” (Jes 7:9)

Kādu sabatu Konija un Rojs devās mājās no baznīcas. Viņiem priekšā pagalmā izmī-
sīgi izskrēja maza vistiņa. Mājas mīļuljiem putniem vajadzēja atrasties drošībā savā
aplokā, bet viņas bija izkļuvušas ārā. Ātrs skats apkārt parādīja, ka tā ir tikai daļa
no tragēdijas. Bēthovens, kaimiņu mazais šunelis, arī bija izmucis no sava pagalma un
atradās pie dīķa ar Deiziju mutē. Deizija bija skaista dējējvistiņa ar pūkainām, baltām
astes spalvām. Konija izglāba Deiziju, bet bija jau par vēlu. Viņas dārgā vistiņa, kurai tagad
bija ievainots kakls, drīz nomira Konijai uz rokām. Viņa apsēdās pagalmā, turot rokās
mirušo putnu, un raudāja.

Kāds cits mājdzīvnieks bija dziļi satraukts. Gara, balta pīle, vārdā Vadlsvorta, redzēja,
ka Konija tur rokās Deiziju, un likās, ka viņa domāja – viņa viņu ir nogalinājusi. Nākamās
dažas nedēļas, kad vien Vadlsvorta redzēja Koniju, pīle uzbruka viņai, sāpīgi ieknābjot ar
savu spēcīgo knābi. Reizēm ir grūti saprast, kas ir jūsu draugi, kas – ienaidnieki.

Šajā nedēļā mēs runāsim par to, kā Jūdas ķēniņš saskārās ar šo problēmu, un mēģināsim
saprast, kāpēc viņš izdarīja nepareizas izvēles.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 16. janvārī.

Briesmas no ziemeļiem (Jes 7:1–9)

Ar kādu šausminošu krīzi saskārās ķēniņš Ahass savas valdīšanas sākumā? 2ķēn 15:37, 38; 2ķēn 16:5, 6; Jes 7:1, 2. _____

Israēla ziemeļu valstis (Efraims) un Sīrija (Arams) apvienojās, lai uzbruktu mazākajai valstij Jūdai, kas atradās dienvidos. Tas notika, kad Jūdas valsts bija novājināta edomiešu un filistiešu uzbrukumos. Pagātnē Jūda bija cīnījies pret Israēlu, bet Israēla un Sīrijas alianse bija nomācošs pārspēks. Izrādās, ka Israēls un Sīrija gribēja piespiest Jūdu piedalīties kopā ar viņiem koalīcijā pret vareno Asīrijas Tiglat-Pilesera III varu (2ķēn 15:19 saukts par Fūlu), kas turpināja apdraudēt viņus ar savu augošo impēriju. Israēls un Sīrija bija nolikušas malā savu ilgstošās savstarpējās cīņas, redzot, ka tuvojas lielākas briesmas. Ja tās varētu iekarot Jūdu un iecelt tajā valdnieku marioneti (Jes 7:5, 6), tās varētu izmantot tās resursus un karavīrus.

Kāds bija Ahasa risinājums, kad bruka viņa pasaule? 2ķēn 16:7–9, 2L 28:16. _____

Ahass tā vietā, lai atzītu, ka Dievs ir vienīgais draugs, kas var izglābt viņu un valsti, centās sadraudzēties ar Tiglat-Pileseru III, savu ienaidnieku. Asīrijas ķēniņš priecīgi pieņēma viņa lūgumu pēc palīdzības cīņā pret Sīriju un Israēlu. Tiglat-Pilesers ne tikai saņēma bagātīgu kukuli no Ahasa, viņš arī ieguva labu aizbildinājumu, lai iekarotu Sīriju, ko viņš arī nekavējoties darīja (2ķēn 16:9). Sīriešu-israēliešu alianses vara bija lauzta. Likās, ka Ahass ir izglābis Jūdu, bet tas bija īslaicīgi.

Šai rīcībai no Ahasa puses tomēr nevajadzētu būt pārsteigumam. Viņš bija viens no ļaunākajiem ķēniņiem, kas līdz tam bija valdījis Jūdā. (Sk. 2ķēn 16:3, 4; 2L 28:2–4.)

Lasot par to, kāds bija Ahass, ir saprotams, kāpēc viņš uz briesmām reaģēja šādā veidā. Kādu mācību mēs varam šeit gūt katrs personīgi? Ja mēs nepaklausām Kungam tagad, kas mums liek domāt, ka mums būs ticība, lai uzticētos Viņam, kad nāks reālas grūtības? (Sk. Jēk 2:22, Jer 12:5.) _____

Mēģinājums pārlicināt (Jes 7:3–9)

Kamēr Ahas apsvēra savas politiskās izvēles, lai stātos pretī Israēla un Sīrijas draudiem, Dievs zināja dažas lietas, ko viņš nezināja. Pirmkārt, Dievs bija tas, kas pieļāva sarežģījumus viņa dzīvē, lai disciplinētu viņu un atgrieztu pie prāta (2L 28:5, 19). Vēl vairāk, lai gan vēršanās pie Tiglat-Pilesera pēc palīdzības likās loģiska un pievilcīga no cilvēcīgā skatu punkta, Dievs zināja, ka tas novedīs Dāvida valsti Jūdu svešā pārvaldībā, no kā tā nekad neatgūsies.

Likmes bija ārkārtīgi augstas. Tāpēc Kungs sūtīja Jesaju, lai apstādinātu ķēniņu (šķiet, tajā brīdī, kad viņš pārbaudīja Jeruzālemes ūdens krājumus, gatavojoties aplenkumam) un pārlicinātu viņu nekontaktēties ar Asīrijas vadītāju.

Kāpēc Kungs teica, lai Jesaja ņem līdzī savu dēlu Šeār-Jašubu (Jes 7:3)? _____

Ahas būtu pārsteigts, ja Jesaja sasveicinātos un iepazīstinātu ar savu dēlu, vārdā “atlikums atgriezīsies”. Atlikums no kā? Atgriezīsies no kurienes? Tā kā zēna tēvs bija pravietis, vārds izklausījās kā draudoša vēsts no Dieva par to, ka tautai būs jādodas gūstā. Vai varbūt tā bija atgriešanās pie Dieva nožēlojot (darbības vārds “atgriezties” arī satur nožēlas nozīmi)? Dieva vēsts Ahasam bija: tas nozīmē to, kādu nozīmi tu tam piešķir! Pārtrauc grēka ceļu, vai arī ej gūstā, un atlikums atgriezīsies no gūsta. Lēmums ir tavš!

Kā Dieva vēsts runā par ķēniņa situāciju? Jes 7:4–9. _____

Drauds no Sīrijas un Israēla tiks likvidēts, un Jūdas valsts tiks pasargāta. Varas, kas raudzījās uz Ahasu kā uz milzīgu, ugunīgu vulkānu, Dieva skatījumā bija tikai divi “kūpoši satrunējuši stumbeņi” (Jes 7:4). Ahasam nebija vajadzības aicināt Asīriju pēc palīdzības.

Bet, lai pieņemtu pareizo lēmumu, Ahasam vajadzēja uzticēties Kungam un Viņa apsolījumiem. Viņam vajadzēja ticēt, lai pastāvētu (Jes 7:9). Vārdiem “ticēt” un “pastāvēt” ebreju valodā ir viena un tā pati sakne, no kuras arī cēlies vārds “patiesība” (tas, uz ko var paļauties) un vārds “āmen” (apstiprinājums tam, kas ir patiess/uzticams). Ahasam vajadzēja būt drošam, lai viņu varētu darīt drošu. Mums ir jāpaļaujas, lai mēs būtu droši.

Izlasiet Jes 7:9 pēdējo daļu. Kāpēc ticība un uzskati ir tik svarīgi, lai “pastāvētu”?

Pastāvētu kādā situācijā? Kā šis princips attiecināms uz kristiešu dzīvi? _____

Vēl viena iespēja (Jes 7:10–13)

Ahass neatsaucās Jesajas aicinājumam ticēt. Tāpēc Dievs žēlsirdīgi deva ķēniņam vēl vienu iespēju, sakot, lai viņš lūdz pēc zīmes, kas nāk “vai nu no elles dziļumiem, vai no debesu augstumiem” (Jes 7:11). Šis ir viens no lielākajiem aicinājumiem ticēt, kāds cilvēkam jebkad ir dots. Atšķirībā no dažādām loterijām Dievs neuzrakstīja noteikumus ar maziem burtiņiem. Dievs pat neierobežoja Savu piedāvājumu tikai uz pusi Savas valsts, kā to darīja cilvēki, kad viņi sasniedza sava dāsnuma augstāko robežu (sk. Est 5:6, Est 7:2, Mk 6:23). Viņš bija gatavs un labprātīgs iztukšot visas debesis un zemi ļaunā ķēniņa dēļ, ja viņš tikai ticētu! Kā zīmi Ahass varēja prasīt zelta kalnu vai kareivjus – tik daudz kā smilšu graudus Vidusjūrā.

Kāpēc Ahass atbildēja tā, kā viņš to darīja (Jes 7:12)? _____

Pirmajā brīdī Ahasa atbilde liekas dievbijīga un cieņas pilna. Viņš nepārbaudīs Dievu, kā to ir darījuši israēlieši pirms gadu simteņiem tuksneša ceļojumu laikā (2Moz 17:2, 5Moz 6:16). Bet atšķirība bija tāda, ka Dievs aicināja ķēniņu pārbaudīt Viņu (salīdzini ar Mal 3:10). Viņam patiktu, ja Viņa ārkārtīgi dāsnā dāvana tiktu pieņemta, nevis tā pārbaudītu Viņa pacietību. Ahass nebija labprātīgs pat ļaut Dievam palīdzēt viņam noticēt. Viņš, izslēdzot ticību, aizbultēja savas sirds durvis.

Izlasi Jes 7:13. Ko Jesaja šeit pasaka? _____

Jesaja norādīja, ka Ahass, atsakoties pārbaudīt Dievu, ārēji izvairoties no Dieva nogurdināšanas, patiesībā nogurdināja Dievu. Bet vissatraucošākais aspekts šajā pantā ir fakts, ka šeit Jesaja atsaucas uz “manu Dievu”, pretstatā Jes 7:11, kur pravietis saka ķēniņam, lai viņš lūdz zīmi no Kunga, “tava Dieva”. Kad Ahass atteicās no dievišķā piedāvājuma, viņš atmeta Kungu kā savu Dievu. Kungs bija Jesajas Dievs, bet ne Ahasa.

Ko šodienas tēma māca mums par Dieva pacietību un labprātību glābt mūs visus? Kas vēl stāsta mums par cilvēka sirds aklumu un cietumu, ja tā pilnībā nepakļaujas Kungam? Kā tu domā, vai tad, ja Dievs būtu devis Ahasam tādu zīmi, kādu viņš būtu gribējis, vai tu domā, ka Ahass tad būtu ticējis? Paskaidro savu atbildi. _____

Dēla zīme (Jes 7:14)

Piedāvājums izvēlēties zīmi “tik dziļu kā Šeols un tik augstu kā debesis” (Jes 7:11) neaizkustināja Ahasu. Tāpēc, kad Dievs saka, ka Viņš pats nāks ar zīmi (Jes 7:14), mēs sagaidām elpu aizraujošas dimensijas, ko tikai dievišķā iztēle varētu izgudrot (salīdzini ar Jes 55:9, 1kor 2:9).

Pārsteigums! Zīme ir dēls. Bet kā jauna sieviete, kas būs grūta ar bērnu un sauks viņu par “Imanuēlu”, var būt Bībeles proporcijām atbilstoša zīme?

Kas ir sieviete, un kas ir viņas Bērns? _____

Nekur citur Vecā Derība nenorāda uz šīs svarīgās zīmes piepildīšanos, kā tas ir ar zīmēm, kas dotas citiem cilvēkiem, piemēram, Gideonam (Soģu 6:36–40). Šeit ir daži no iespējamajiem variantiem, kā tas ir piepildījies, balstoties tikai uz Veco Derību vien:

1. Tā kā vārds “jauna sieviete” attiecas uz jaunu sievieti precību gados, daudzi pieņem, ka viņa bija precēta sieviete, kas dzīvoja Jeruzālemē; varbūt tā bija Jesajas sieva. Jes 8:3 ziņo par dēlu, kas Jesajam piedzimst no “pravietes” (runājot par viņa sievu, kuras pravietisko vēsti veidoja vismaz viņas bērni, salīdzini ar Jes 7:3, Jes 8:18). Tomēr šo dēlu sauca Maher šalal haš bas (Jes 8:1–4), nevis Imanuēls. Abu zēnu zīmes ir līdzīgas tajā ziņā, ka, pirms viņi sasniedz vecumu, kad viņi var izvēlēties labu vai ļaunu, Sīrija un ziemeļu Israēla tiek izpostītas (Jes 7:16, Jes 8:4).

2. Ir cilvēki, kas saka, ka Imanuēls ir Hiskija, Ahasa dēls, kas kļuva par nākamo ķēniņu. Bet nekur vārds Imanuēls nav attiecināts uz viņu.

3. Tā kā Imanuēls un viņa vārds ir kaut kas noslēpumains, to parasti tulko kā “Dievs ar mums” un tas attiecas uz Dieva klātbūtni. Viņš varētu būt tas pats, kas īpašais Dēls, par ko pravietots Jesajas 9. un 11. nodaļā. Ja tā, tad Viņa augstais dievišķais apraksts (Jes 9:6) un “Isaja sakne” (Jes 11:10) pārsniedz jebko, ko varētu piedēvēt pat labajam ķēniņam Hiskijam.

4. Neprecētai sievietei precību gados piedzimst bērns ārļaulības dzimumsakaros (sk. 5Moz 22:20, 21). Kāpēc lai Dievs šādu bērnu nosauktu par tādu, kas iedvesmo ticību?

Turpretī Jaunā Derība par Imanuēlu nosauc Jēzu (Mt 1:21–23), kas piedzimst brīnumainā veidā un šķīstumā neprecētai, bet saderinātai jaunavai. Jēzus ir arī dievišķais Dēls (Jes 9:6, Mt 3:17) un Isaja “atvase” un “sakne” (Jes 11:1, 10; Atkl 22:16). Iespējams, kāds agrāks “Imanuēls”, kura attīstība pierādīja Ahasam pravietoto notikumu piepildīšanos īstajā laikā, kalpoja kā Kristus priekštecis. Mēs to nezinām. Taču mēs zinām to, kas mums ir jāzina: “Bet, kad laiks bija piepildījies, tad Dievs sūtīja Savu Dēlu, dzimušu no sievas, noliktu zem bauslības” (Gal 4:4), lai mums būtu “Dievs ar mums” klātbūtne.

Pakavējies pie domas par Kristus nākšanu cilvēka miesā. Kādu mierinājumu var mums sniegt šī realitāte aukstā, biedējošā un vienaldzīgā pasaulē? _____

“Dievs ir ar mums”! (Jes 7:14)

Tāpat kā Jesajas bērnu vārdi (Šeār-Jašubs “atlikums atgriezīsies” un Maher šalal haš bas, kas nozīmē “straujais ir ieguvums, ātrais ir laupījums”), vārdam Imanuēls ir nozīme. Tas burtiski nozīmē “ar mums ir Dievs”. Bet vispārpieņemtais tulkojums “Dievs ar mums” palaiž garām ko svarīgu. Tāpat kā ar citiem šāda veida ebreju vārdiem, kam trūkst darbības vārdu, vēl jāpievieno darbības vārds “būt”, jo ebreju valodā tāda nav. Tāpēc vārdu Imanuēls vajadzētu tulkot “Dievs ir ar mums” (salīdzini ar Jes 8:10), tieši tāpat kā vārds “Jēzus” (grieķu valodā īsais variants vārdam Jehošua vai Jošua) nozīmē “Kungs ir glābšana”, darbības vārds atkal tiek pievienots (salīdzini ar vārdu Jesaja, kas nozīmē “Kunga glābšana”).

Bet vārds “Imanuēls” nav vienkārši abstrakts apraksts. Tas ir apgalvojums, kas piepildās tagad: “Dievs ir ar mums!”

Kāda nozīme ir apsolījumam, ka Dievs ir ar mums? _____

Nav lielākas pārlicības un mierinājuma. Dievs neapsola, ka Viņa ļaudis izturēs grūtības un sāpes, bet Viņš apsola būt ar viņiem. Dziesminieks saka: “Jebšu es arī staigāju tumšā ielejā, taču ļaunuma nebīstos, jo Tu esi pie manis, Tava gana vēzda un Tavs gana zizlis mani iepriecina.” (Ps 23:4)

Dievs saka: “Kad tu iesi caur ūdeņiem, Es būšu pie tevis, un caur straumēm, tās tevi nepārplūdinās; kad tu iesi caur uguni, tu nesadegsi, uguns liesmas tev nekaitēs.” (Jes 43:2).

Kur Kungs bija, kad babilonieši iemeta Daniēla trīs draugus ugunī? Kopā ar viņiem (Dan 3:23–25). Un kur Kungs bija Jēkaba bēdu laikā, kad viņš cīnījās līdz rīta ausmai? Jēkaba rokās, tik tuvu, cik vien viņš varēja nokļūt (1Moz 32:24–30).

Pat ja Kungs neparādās fiziskā veidā uz zemes, Viņš iet cauri Savu ļaužu pieredzei kopā ar viņiem. Kur bija Kungs, kad pūlis sodīja Stefanu? “Stāvam pie Dieva labās rokas.” (Apd 7:55) Bet, kad Jēzus pacēlās debesīs, Viņš “ir sēdies pie Majestātes labās rokas augstībā” (Ebr 1:3). Kāpēc Viņš stāvēja, kad Stefans bija nepatikšanās, kad viņam draudēja nomētāšana ar akmeņiem līdz nāvei? Kā teicis Moriss Vendens, “Jēzus tajā brīdī negrasījās apsēsties”. (Roy Gane “God's Faulty Heroes” (Hagerstown, Md.: Review and Herald Pub. Assn., 1996), p. 66.)

Kaut arī mums ir apsolījums, ka “Dievs ir ar mums”, kā tas izmaina to, ka mēs vēl joprojām piedzīvojam šausmīgus pārbaudījumus un ciešanas? Ko mūsu labā izdara atziņa par Viņa klātbūtni? Paskaidro savu atbildi. _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Kristus vaigā” ir redzama ‘Dieva godības atziņas’ gaisma. (2. Kor. 4:6) No mūžīgiem laikiem Kungs Jēzus Kristus bija viens ar Tēvu. Viņš bija Dieva lieluma un Majestātes attēls, Viņa godības atspīdums. Kristus nāca, lai šo godību atklātu mūsu pasaulei. Viņš nonāca uz grēka aptumšotās zemes, lai nestu Dieva mīlestības gaismu – lai būtu ‘Dievs ar mums’. Tāpēc pravietojumā par Viņu sacīts: ‘Viņa vārdu sauks Imanuēls.’ (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 19. lpp.)

“Ak, cik labi būtu bijis Jūdas valstij, ja Ahass šo ziņu būtu uzņēmis kā vēsti no Debesīm! Bet, izvēlēdamies labāk balstīties uz miesīgo elkoni, viņš meklēja palīdzību pie pagāniem. Izmisis tas vērsās pie Asīrijas ķēniņa Tiglat-Pilesera: “Es esmu tavš kalps un tavš dēls, nāc šurp un paglāb mani no Aramas ķēniņa un no Israēla ķēniņa rokas, kas man ir uzbrukuši.” (2. Ķēn. 16:7) Lūgumam vēl pievienoja bagātas dāvanas no ķēniņa mantnīcas un dievnama mantu kambariem.” (Elena Vaita “Pravieši un ķēniņi”, 329. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kad jūs esat lēmuma pieņemšanas procesā, vai ir piemēroti lūgt Dievam zīmi? Kādas ir iespējamās briesmas, darot kaut ko tamlīdzīgu?

2. Ir labi, ja ir pieejama cilvēku palīdzība, bet kā jūs varat atpazīt tās robežas?

3. Krievu autors Ļevis Tolstojs rakstīja kādam draugam: “Ja reiz cilvēks ir sapratis, ka nāve ir visa gals, tad nav arī nekā ļaunāka par dzīvi.” Kā zināšanas, ka “Dievs ir ar mums”, atbild uz šāda veida apgalvojumiem?

Kopsavilkums: Dievs noveda neticīgo ķēniņu Ahasu apstākļos, kur viņam bija jāpieņem grūts lēmums: ticēt vai neticēt. Kaut arī Kungs piedāvāja viņam jebkuru zīmi, ko vien viņa iztēle varēja radīt, viņš atteicās ļaut Dievam parādīt iemeslu, kāpēc viņam vajadzētu ticēt. Tā vietā viņš izvēlējās savu “draugu” Asīrijas ķēniņu.